

מראי מקומות- זבחים ק"כ

(א) **עולת במה יחיד שהכניסה לפניו והוציאה לחוץ מהו- כ' החזון איש (י"ט, ל"ז),** דמסתבר דהיכא דהכניסה חי לפניו ושחטה בפנים, או הכניסה שחוט לפניו וזרק דמה בפנים, ושוב הביאה לחוץ, ודאי חשיבא קדשי פנים ונפסל ביוצא. וע"ע בקרן אורה, דצייד לבאר דשאלת הוי גופא אם פסול הוא ביוצא או לא, אבל כ' דלא משמע מדברי רש"י דזוהו השאלה, אלא דודאי אין שייך פסול יוצא כאן, רק השאלה הוא אם יש בה דיני במה גדולה או דיני במה קטנה.

(ב) **לאו היינו פלוגתא דרבה ור' יוסף- ולכאור' יש לעי',** מה ענין הכניסה לפניו והוציאה לחוץ להא דרבה ור' יוסף, הרי בהא דרבה ור' יוסף, השאלה הוא אם עלו אם ירדו או לא, וכאן הרי לב' צדדי השאלה נקטי' דודאי אם נכנסו הוי דינו כבמה גדולה, והשאלה הוא רק אם יצאו אח"כ, ולענין אם עלו, ודאי אם ירדו לא יעלו עוד, וא"כ לכאור' השאלה אינה דומה להפלוגתא. וע' בעולת שלמה דכ' דמה דפליגי רבה ור' יוסף אם עלו אם ירדו או לא, היינו משום דמעיקרא פסול הוא, ולכן השאלה הוא ירדו, משא"כ כאן, דכשר, ודאי אינו מוציאו לחוץ אם הכניסו. ומה דתלי בפלוגתא דרבה ור' יוסף, היינו לומר דרבה דס"ל דלא קלטה כלל בפסול, אף בעודנו על המזבח, אלמא דההעלאה לא מהני לה כלל, וא"כ ה"ה בכשר דלא מהני לענין ההכנסה בפנים אם יצאה לחוץ. ור' יוסף, דס"ל דבפסול לא ירד, אלמא דס"ל דמהני הכנסה, וא"כ ה"ה י"ל דהכנסה דכשר מהני אפי' אם יצאה.

(ג) **דבעי ר' ינאי, אברי עולת במת יחיד שעלו למזבח מהו שירדו (כגירסת רש"י)- העיר העולת שלמה,** הא לעיל ה"י פשוט לר"א דאם שחטה בחוץ והכניסה, דשוב יכול להקריבו לכתחלה על המזבח, ומ"ש דמבעיא לי' עכשיו.

וביאר דכאן מיירי דשחטה וזרק דמה בחוץ, וא"כ אולי זה נחשב כקדשים פסולין כלפי הבמה גדולה, כיון דזרק דמה בחוץ, וא"כ שפיר מיבעיא לי' להגמ' דאולי אף צריכין להורידו מעל המזבח אם עלה.

(ד) **שחיטת לילה בבמת יחיד, רב ושמואל, חד אמר כשרה- כ' המקדש דוד (ט"ז, ב'),** דאפי' אם שחיטת לילה כשרה בבמה, ומשום דאין דין ביום צוותו בבמה, מ"מ אם שחט ביום צריך לזרוק דם הקרבן ביום, משום דאף בבמה איכא דין דהדם נפסל בשקיעת החמה.

(ה) **ויאמר שאול פוצו בעם, וכו'- ע' באילת השחר** שהביא מה שחי' החזון יחזקאל דאין יכולין להקריב על במה קטנה רק בעל הבמה ובני ביתו, והק' עליו האילה"ש מכאן, דמשמע שהכל יכולין להקריב בו, דלא משמע שעשו שם כל א' במה לעצמו, ואפי' אם אין צריך מזבח, מ"מ לא מסתבר שכל א' עשה קנין חזקה בסלע והקריב עליו.

(ו) **כאן בחולין- הק' החק נתן, א"כ איך יפרש הקרא ולא תחטאו לד' לאכול על הדם,** הרי אין כאן שום זריקה לעשות, ומהו החטא על הדם. ותי' דכיון דהיו שוחטין על הארץ, לא ה"י הדם ניגר ומתמצה יפה, ולכן ה"י נבלע בבשר, לפיכך צוה לשחוט על האבן כדי שיהא הדם ניגר ומתמצה יפה.

(ז) **כאן בקדשי במה גדולה, כאן בקדשי במה קטנה- הק' הקרן אורה,** היכי הקריבו קדשי במה גדולה לכתחלה על במה קטנה, הא במתני' פטור תנן, אבל אסור לכתחלה, וכמש"כ רש"י במתני' דאסור לשנות. ועוד, א"כ ליעכבו כל דיני במה גדולה, שיהי' מזבח וקרן וכבש וכו', ולא מצינו בקראי שעשו כן, ומ"ש לילה דמעכב יותר משאר דיני במה גדולה,

עליו, וס"ל דאין לאו במומין בבמת יחיד,
אולם מ"מ לא מצינו שיהי' מותר.

(א) לעשות זמן במה קטנה כזמן במה
גדולה- פרש"י, דנותר נמי יליף מפיגול.
והק' הרש"ש, למה צריך ילפותא, הרי
נותר כתיב בההיא פרשה. וכ' העולת
שלמה דאף דכתיב נותר בפרשה זו, אבל
לא כתיב החיוב כרת דנותר, ולכן צריך
הילפותא מפיגול.

והניח בצ"ע. עוד הק' הרש"ש והעולת
שלמה, הא לכאור' עובר בהעשה דכאשר
נדרת. וכ' העול"ש, דצריך לומר דבאמת
הקפידו על כל הדינים שצריכים להיות
בבמה גדולה, וכל המצות העשה דכאשר
נדרת הוא שיהי' בכל דיני במה גדולה,
אבל אין צריך שיהי' הוקרב בבמה גדולה
ממש.

(ח) שחיטה בבמה גדולה וקטנה- הק' בתורת
הקודש (ב', מ"ב, ד'), הא זה פשוט, אם
לא שחטה, נבלה הוא וודאי הוי פסול.
ותי' דבא לחדש דדין שחיטת קדשים
עלה, ואי"ז סתם דין שחיטה, ואי' נפק"מ
בזה, למשל לענין מתעסק, דמתעסק
פסול בשחיטת קדשים, וגם מחשבה
פוסלת בשחיטת במה כמו שחיטת מזבח,
וכו'.

(ט) ור' יוחנן אמר טעונה הפשט ונתוח-
והביא האילת השחר דאי' בירושלמי
דהעור לבעלים. והביא מש"כ המקדש
דוד (כ') דהיכא דהכניס של במה קטנה
לבמה גדולה, מ"מ העור של הבעלים,
דאי אפשר להפקיע ממון בעלים ע"י
קליטה. אבל העיר האילה"ש ע"ז, דהא
קודם זריקה הרי הוא של גבוה, אלא
שניתר ע"י זריקה ואז משלחן גבוה קזכו.
וא"כ, אם הכניסה לבמה גדולה קודם
זריקה, למה זה מקרי הפקעת ממון
בעלים, וצ"ע.

(י) מומין- פרש"י, דלא אשכחן דשרינהו
בקטנה. והק' הרש"ש, הרי אי' בבכורות
(יד:) א"ר אלעזר דאיכא לאו לשוחט
בעל מום בבמת יחיד, וא"כ למה כר
רש"י רק דלא מצינו שיהי' מותר בבמת
יחיד. ותי' דלא מיירי במומי הבהמה,
אלא במומי המקריב. וע' באילת השחר
דהעיר על תי' זה, דהא כל פרשת מומין
כתיב בזרע אהרן, וא"כ משמע דבזרים
לא מצינו פסול מומין, ובבמה זרים
כשרים, וא"כ מהכ"ת דמומין פוסלים,
ע"ש מש"כ בזה. והוא עצמו כ' ליישב
קו' הרש"ש, דהגמ' בבכורות הק' הרבה
על ר"א, וא"כ אולי י"ל דהגמ' חולק